

2022-12-16 - “Kosmiska Undersökningar”

(En Filosofisk Astronomi-Essä Byggd På Egna Iakttagelser Av Andreas Ingo)

Hur ska man säga det?

Det började genom en cykeltur genom det norrländska landskapet sent en sommarkväll. Då jag fick se “den blodröda månen” alldeles uppförstorad över horisonten vid solnedgången. Jag hade en kikare med mig och jag lyckades se former på månens yta jag aldrig registrerat förut: Lavabäddar på månens yta i mörkare kulörer som liksom rörts upp av ljusare meteornedslag ovanpå denna yta.

Som att skåda ner i en gigantisk skål filmjolk och hitta spännande mönster.

Men det var känslan av en majestätisk makt jag fick då - en känsla som har varit svår att fånga sedan dess.

Men denna cykeltur - och några till - fick mitt intresse av den reella rymden (bortom de science-fiction filmer jag sett i min barndom!) att tillta. Jag började läsa om de olika stjärntecken vi kan se här i Norden på himlavalvet. Ett himlavalv som hela tiden rör sig beroende på vilken årstid vi befinner oss i.

Jag lärde mig söka mig fram med hjälp av olika stjärnkartor funna online och hitta fram till den undersköna "Delfinen" som häpnadsväckande nog faktiskt är en helt graciös stjärnbild i formen av en Delfin. Inte alla stjärnbilder på himlavalvet liknar i så stor grad den symbolik som våra förfäder namngav stjärnbilderna med och kanske tyckte passade när de försökte kartlägga den natthimmel vi alla kan upptäcka och ta del av.

Jag fick en speciell känsla då jag på en senare cykeltur bildigt talat liksom "guidades" av Delfinen under cykelturen vilken hade ett speciellt "astralt" ljus den kvällen - ett "astralt" ljus som ingav en "soft" känsla!

Viktigt att känna till:

Verklighet och visuell representation bör inte alltid likställas. Det är en sak att upptäcka ett astronomiskt fenomen på riktigt exempelvis genom en kikare en stjärnklar natt än att bara se en bild på samma fenomen online.

Och det handlar inte bara om själva upplevelsen man kan få av observationen! En upplevelse som från Andreas Ingo's perspektiv sällan kan ersättas av något annat!

Det känns ibland när han observerar en astronomiskt ljusfenomen som att han kommer i kontakt med något spirituellt och uråldrigt - något som universum var långt innan han själv föddes!

Något som namngivarna till våra kända stjärnkonstellationer kanske upplevde själva!

Det är som att det känns omöjligt att förena denna tidlösa avgrund av rymdmörker i Universums djup med något "vardagligt"!

Men att se med egna ögon handlar också om själva bedriften i sig:

Att genom matematik, forskning och logisk deduktion komma fram till att något specifikt har observerats. Att finna exempelvis en specifik stjärna på himlavalvet kräver lite av ett idogt detektivarbete.

Ofta gör amatören fel i början och föreställer sig ibland att han/hon sett något han/hon egentligen inte har sett!

Ett kritiskt tänkande bör kombineras med en vördnad inför de kosmiska mysterierna! Det är lätt **“att vilja tro”** i början - med tiden inser astronomen att han/hon vill se något verkligt! Annars blir amatören i slutändan besviken och även “de bästa” kan göra bort sig!

När astronomen dock finner det han söker kan han vara stolt över sig själv!

Dock är inte kartor funna online några som alltid bör negligeras:

Jag upptäckte genom att studera kartor online till exempel proto-planetariska skivor i stjärnbilden Orion. Upptäckte också “krabbnebulosan” (NGC-1952) - resterna av en super-nova-explosion!

Och mycket mer!

Dessa undersökningar online är intressanta att kombinera med egentliga iakttagelser - till exempel med en kikare - för att liksom få lite allmän information som gör att de egentliga observationer man gjort känns lite mer påtagliga i medvetandet!

Sent en kväll var jag ute med kikaren igen...

Jag hade under en veckas tid förberett mig för denna observation och temporärt misslyckats. Men jag lyckades efter flera riktade försök hitta fram till den svaga ljusa fläcken på natthimlen i närheten av stjärnbilden Andromeda som faktiskt är det svaga återskenet av vår närmaste galax Andromedagalaxen!

Detta räddade ännu en kväll i mitt fritänkarliv!

Det var en kväll som jag numera inte riktigt minns med största klarhet. Men en kväll som bara erbjöd en riktig kämpe den möjlighet att se Andromedagalaxen som denne fritänkare fick!

Olika molnskyar på natthimlen hade tidigare försvårat detektivarbetet!

Och så nu ("2022-12-16") så var fritänkaren ute igen:

Jag tog med mig kikaren och försökte lokalisera formen av planeten Mars i stjärnbilden Oxen som i denna tid i December gör en "krumbukt-rörelse" i stjärnbilden Oxen på grund av avvikelsen av jordens rotation runt solen jämfört med Mars bana runt samma stjärna.

Jag upptäckte en svag röd prick som skulle kunnat varit Mars men jag kunde inte vara säker på att det verkligen var Mars jag såg - det kunde ha varit en svag röd stjärna!

Men denna svaga något röda prick befann sig där på himlavalvet där källor online sagt att Mars skulle befinna sig vid den tiden något-så-när!

Det var svårt att pricka in de dagliga avvikelserna.

Så "denne fritänkare" (Andreas Ingo) ska ut igen om någon vecka och se om "pricken" har förflyttat sig!

Då kan han verkligen ha sett Mars krigsguden!

Nu (2022-12-23) så var fritänkaren ute igen och tittade om han skulle se den "röda pricken" på natthimlen på det ställe där han såg den förut.

- Nu var "pricken" borta - alltså kan fritänkaren ha observerat Mars tidigare!

Han känner sig riktigt stolt över sig själv!!!